

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 11C/403/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313222321
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Cambelová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2014:4313222321.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice sudkyňou JUDr. Ľubicou Cambelovou v právnej veci žalobcu: Z. A., E..X X.X.XXXX, I. XXX XX D., K. D. Č..XXX, zast. A.. O. A., E.. XX.X.XXXX, I. XXX XX D., K. D. Č.. XXX, proti žalovanému: Z. A., E.. XX.XX.XXXX, I. XXX XX J., M. B. Č.. XX, J..Č.. XXX XX P., E. P. Č.. X, o zvýšenie výživného,

rozhodol:

Súd m e n í rozsudok Okresného súdu Levice zo dňa 12.10.2009 pod č.k. 6C/206/2009-31 v časti o výživnom pre žalobcu tak, že žalovaný j e p o v i n n ý prispievať na výživu žalobcu od 1.9.2013 sumou 150 eur mesačne, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred.

Zaostalé výživné od 1.9.2013 do 16.12.2014 v sume 480 eur žalovaný j e

p o v i n n ý zaplatiť v mesačných splátkach po 10 eur, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca, s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Súd vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca v podanej žalobe žiadal, aby súd stanovil žalovanému povinnosť prispievať mu na výživu sumou 210 euro mesačne a aby tým zmenil rozsudok Okresného súdu Levice zo dňa 12.1.2009 č.k. 6C/206/2009-31. Upresnil, že zvýšenie výživného žiada od 1.9.2013. Uviedol že návrh na zvýšenie výživného podal z dôvodu, že sa zvýšili náklady na zabezpečenie jeho výživy od predchádzajúcej úpravy výživného. V čase predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom navštevoval Pedagogickú a sociálnu akadémiu v Leviciach. Teraz je študentom 3. ročníka Teologického inštitútu v Nitre, Univerzity Komenského Bratislava. Býva v Nitre v seminári. Domov dochádza raz za dva mesiace, na sviatky, na letné prázdniny. Ak je potrebné, v niektorých prípadoch ho privezie, odvezie matka. Mesačne platí za ubytovanie a stravovanie 135 eur, z čoho poplatok za ubytovanie činí 30 eur mesačne. Cestu domov si hradí sám. Cestovné z Levíc do Nitry stojí 2,50 eur. Zabezpečuje si potrebnú literatúru, učebné pomôcky, zošity. Pokiaľ nie sú na zapožičanie niektoré knižné tituly v knižnici, literatúru si zakupuje. Mal vážne zdravotné problémy, keďže v októbri 2013 mu diagnostikovali toxoplazmózu, kvôli čomu musel užívať antibiotiká, na pečeň, žalúdok. Doplatky na lieky ho vyšli okolo 100 eur mesačne. Kupoval si aj vitamíny, pričom od februára 2014 si zakupuje už len vitamíny. Má zvýšené náklady aj na ošatenie, ako aj na kultúrne, športové vyžitie. Nosí aj špeciálne oblečenie, ktoré si zakupuje sám. Jedna reverenda stojí 130 eur. K tomu musí prispôsobiť celé oblečenie. Okrem toho nosí bežné oblečenie. Musí mať prístup na internet, pričom mesačne platí za to 45 eur. Zvyknú chodiť do divadla, na púte. Ako bohoslovci chodia na

rôzne stretnutia, primície, cez prázdniny majú povinné organizované tábory s deťmi, pričom cestovné náklady pri týchto príležitostiach, akciách si hradí sám. Býva spolu s matkou.

Žalovaný nesúhlasil s podanou žalobou, i keď by bol určite ochotný prispievať viac na výživu žalobcu, avšak nemá na to možnosti. Nezarába tak veľa, aby mohol prispievať vyšším výživným. Má ešte vyživovaciu povinnosť k Z. 100 eur mesačne. Ak by mal zaplatené už zaostalé výživné pre žalobcu, tých 10 eur, ktoré na zaostalé výživné uhradil, by platil naďalej pre neho navyše. Býva v podnájme, pričom jeho podiel na nájomnom je 120 eur. Je vyučený kuchár, čašník, ale vykonával rôzne povolania. Pracoval aj u železničnej spoločnosti, kde vykonával prácu sprievodcu. Bolo to pre neho dosť namáhavé. Zistil časom, že to nie je práca pre neho a nastúpil pracovať do nemocnice ako sanitár. Už aj predtým vykonával prácu v nemocnici. Doplnil si vzdelanie. Vyštudoval odbor sanitár na strednej zdravotnej škole.

Súd na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

Z rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 12.10.2009 č. k. 6C/206/2009-31 vyplýva, že vyživovacia povinnosť žalovaného k žalobcovi bola stanovená v sume 120 euro mesačne. Týmto rozsudkom bola stanovená vyživovacia povinnosť žalovaného aj k Z. E. XX.X.XXXX v sume 80 eur mesačne. Vo veci bol vyhotovený tzv. skrátený rozsudok, v odôvodnení ktorého nie je uvedené, na aké skutočnosti a zistenia súd pri rozhodovaní prihliadal. Súd sa preto oboznámil s obsahom spisu Okresného súdu Levice sp.zn. 6C/206/2009. Súd z uvedeného spisu zistil, že žalobca navštevoval tretí ročník Pedagogickej a sociálnej akadémie v Leviciach. Matka bola nezamestnaná. Poberala nemocenské dávky 335,50 eur mesačne. Priemerný čistý mesačný príjem otca podľa potvrdenia Železničnej spoločnosti Slovensko, a.s. činil 450,23 eur.

Žalobca uviedol, že je študentom Teologického inštitútu v Nitre, Univerzity Komenského Bratislava. Býva v Nitre v seminári. Domov dochádza raz za dva mesiace, na sviatky, na letné prázdniny. Ak je potrebné, v niektorých prípadoch ho privezie, odvezie matka. Mesačne platí za ubytovanie a stravovanie 135 eur, z čoho poplatok za ubytovanie činí 30 eur mesačne. Cestu domov si hradí sám. Cestovné z Levíc do Nitry stojí 2,50 eur. Zabezpečuje si potrebnú literatúru, učebné pomôcky, zošity. Pokiaľ nie sú na zapožičanie niektoré knižné tituly v knižnici, literatúru si zakupuje. Mal vážne zdravotné problémy, keďže v októbri 2013 mu diagnostikovali toxoplazmózu, kvôli čomu musel užívať antibiotiká, na pečeň, žalúdok. Doplatky na lieky ho vyšli okolo 100 eur mesačne. Kupoval si aj vitamíny, pričom od februára 2014 si zakupuje už len vitamíny. Má zvýšené náklady aj na ošatenie, ako aj na kultúrne, športové vyžitie. Nosí aj špeciálne oblečenie, ktoré si zakupuje sám. Jedna reverenda stojí 130 eur. K tomu musí prispôsobiť celé oblečenie. Okrem toho nosí bežné oblečenie. Musí mať prístup na internet, pričom mesačne platí za to 45 eur. Zvyknú chodiť do divadla, na púte. Ako bohoslovci chodia na rôzne stretnutia, primície, cez prázdniny majú povinné organizované tábory s deťmi, pričom cestovné náklady pri týchto príležitostiach, akciách si hradí sám. Býva spolu s matkou.

Z potvrdenia Univerzity Komenského, Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulty, Kňazského seminára v Nitre, vyplýva, že žalobca je ubytovaný v Kňazskom seminári v Nitre, kde mesačné náklady študenta predstavujú 135 eur, z čoho 60 eur je poplatok za ubytovanie a 75 eur je poplatok za stravu.

Z lekárskej správy A.. W. E. vyplýva, že žalobca sa v infektologickej ambulancii liečil na parazitárne ochorenie od októbra 2013 do mája 2014. K liečbe bolo potrebné použiť antiparazitiká, ktorých celková suma doplatku za uvedené obdobie bola približne 65 eur (doplatky za lieky sa menia v závislosti od lekárne). Liečba bola úspešná, čo potvrdili aj laboratórne výsledky z mája 2014, kedy bola liečba ukončená.

Matka žalobcu je živnostníčka, vo vykonávaní mimoškolskej vzdelávacej činnosti, čo vyplýva zo živnostenského listu. Z jej daňového priznania za rok 2013 vyplýva, že jej príjmy činili 6337,57 eur a výdavky 4935,62 eur, základ dane 1401,95 eur, daň nevykazovala žiadnu. Matka žalobcu spolu so

žalobcom bývajú v rodinnom dome. Zálohu na plyn mesačne uhrádza 100 eur, za elektrinu 31,15 eur. Matka je po operácii chrbtice, má chronickú boleriózu. Matka predložila potvrdenie o invalidnom dôchodku 136,30 eur mesačne.

Žalovaný uviedol, že má ešte vyživovaciu povinnosť k synovi Z. 100 eur mesačne. Ak by mal zaplatené už zaostalé výživné pre žalobcu, tých 10 eur, ktoré na zaostalé výživné uhradil, by platil naďalej pre neho navyše. Býva v podnájme, pričom jeho podiel na nájomnom je 120 eur. Je vyučený kuchár, čašník, ale vykonával rôzne povolania. Pracoval aj u železničnej spoločnosti, kde vykonával prácu sprievodcu. Bolo to pre neho dosť namáhavé. Zistil časom, že to nie je práca pre neho a nastúpil pracovať do nemocnice ako sanitár. Už aj predtým vykonával prácu v nemocnici. Doplnil si vzdelanie. Vyštudoval odbor sanitár na strednej zdravotnej škole.

Zo mzdového listu žalovaného, ktorý je zamestnaný v: Nemocnice s poliklinikami n.o. vyplýva, že jeho priemerný čistý mesačný príjem za obdobie od 1.9.2013 do 31.10.2014 činil 408,89 eur. Z výpovede žalovaného vyplýva, že pracovný pomer u zamestnávateľa Železničná spoločnosť Slovensko, a.s. sám sa rozhodol ukončiť, keďže práca sprievodcu pre neho bola dosť namáhavá a časom zistil, že to nie je práca pre neho, že musí toto zamestnanie zmeniť.

Z oznámenia STABILITA doplnková dôchodková spoločnosť vyplýva, že na základe žiadosti žalovaného dňa 20.3.2014 vyplatila dávku odstupného vo výške 625,57 eur. Výplatou tejto dávky účastnícka zmluva žalovaného zanikla. Z oznámenia AXA d.s.s., a.s. vyplýva, že zo zmluvy žalovanému nebolo nič vyplatené.

Z rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 30.11.2012 č.k. 12P/104/2011-98 vyplýva, že vyživovacia povinnosť žalovaného k Z., E.. XX.X.XXXX bola zvýšená zo sumy 80 eur mesačne na sumu 100 eur mesačne. V rozsudku sa tiež konštatuje, že pracovný pomer žalovaného u zamestnávateľa Železničná spoločnosť Slovensko, a.s. bol ukončený dohodou 12.6.2012.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

K zmene súdom schválených dohôd a súdnych rozhodnutí o výživnom môže dôjsť len na základe zmeny pomerov. Zmena pomerov sa zisťuje porovnávaním okolností dôležitých pre určenie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodovania súdu. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom môže byť len závažnejšia zmena pomerov, t.j. zmena tých okolností na strane oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom, ktoré výrazne ovplyvnia ich celkovú situáciu, a to nielen na krátky čas.

Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že došlo k podstatnej zmene pomerov na strane žalobcu, ktorý v čase predchádzajúceho rozhodnutia navštevoval Pedagogickú a sociálnu akadémiu v Leviciach a v súčasnosti je už študentom Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulty, ktorú navštevuje v Nitre. Náklady na jeho výživu sú výrazne vyššie. Súvisia predovšetkým so zabezpečovaním literatúry, nákladov na ubytovanie a stravovanie v Kňazskom seminári, v súvislosti so zabezpečovaním špeciálneho oblečenia (predovšetkým reverenda v hodnote 130 eur), s výdavkami, ktoré si žalobca musí hradiť sám, predovšetkým pokiaľ ide o úhradu cestovného pri rôznych príležitostiach, akciách vyplývajúcich pre neho v súvislosti s jeho štúdiom, s prípravou na jeho budúce povolanie. Náklady za ubytovanie a stravovanie v mieste školy v Kňazskom seminári mesačne predstavujú sumu 135 eur. Domov žalobca nedochádza často, približne raz za dva mesiace a zvykne chodiť autobusom, pričom cestovné za jednu cestu stojí 2,50 eur. Sú však prípady, keď ho privezie, dovezie matka, pokiaľ je to nutné. Žalobca mal zvýšené náklady v súvislosti s liečbou, pričom išlo o prechodné obdobie liečby, od októbra 2013 do mája 2014, keď bola liečba ukončená. Žalovaný od poslednej úpravy výživného zmenil zamestnávateľa, pričom išlo o skončenie pracovného pomeru dohodou. U terajšieho zamestnávateľa dosahuje žalovaný priemerný čistý mesačný príjem nižší, v sume 408,89 eur, ako dosahoval v čase predchádzajúceho rozhodnutia u predchádzajúceho zamestnávateľa, keď jeho priemerný čistý mesačný príjem vtedy činil 450,23 eur. Súd preto vychádzal pri rozhodovaní o zvýšení výživného s poukazom na § 75 ods.1 Zák. o rodine pri posudzovaní možností a schopností žalovaného z priemerného mesačného čistého príjmu žalovaného vo výške 450,23 eur, keď žalovaný zmenou zamestnávateľa bez dôležitého dôvodu vzdal sa výhodnejšieho zárobku, pretože v terajšom zamestnaní nie je schopný dosahovať zatiaľ priemerný čistý mesačný príjem aspoň vo výške 450,23 eur. Žalovanému bolo vyplatené odstupné vo výške 625,57 eur 20.3.2014, pričom vyplatenie tejto sumy prispelo k určitému zlepšeniu celkovej finančnej situácie žalovaného. Žalovaný je povinný prispievať na výživu Patrika vyššou sumou mesačne o 20 eur v porovnaní s výškou výživného v čase predchádzajúceho rozhodnutia. U matky žalobcu došlo k zmene pomerov v tom, že sa stala poberateľkou invalidného dôchodku a súčasne aj podniká. S prihliadnutím na vyššieuvedené zistenia, zmenu pomerov ktorá nastala u žalobcu v jeho odôvodnených potrebách, prihliadnuc na možnosti a schopnosti žalovaného, predstavujúce jeho priemerný čistý mesačný príjem 450,23 eur, na jeho ďalšiu vyživovaciu povinnosť 100 eur mesačne k Z., súd považoval za primerané zvýšenie výživného pre žalobcu zo strany žalovaného na 150 eur mesačne. Sčasti výživa žalobcu bude naďalej zabezpečovaná aj výživným zo strany matky. Súd zvýšil vyživovaciu povinnosť žalovaného k žalobcovi na sumu 150 eur mesačne od 1.9.2013, odkedy zvýšenie výživného navrhol žalobca, keď už odvtedy boli pomery na strane účastníkov zmenené. Súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol, nakoľko nie je primeraným vzhľadom na odôvodnené potreby žalobcu, možnosti a schopnosti žalovaného predstavujúce jeho priemerný čistý mesačný príjem 450,23 eur, na ktorý je potrebné prihliadať vzhľadom na vyššieuvedené a s prihliadnutím na ďalšiu vyživovaciu povinnosť žalovaného k Z. v sume 100 eur mesačne, aby žalovaný prispieval na výživu žalobcu vyššou sumou než 150 eur. mesačne. Zaostalé výživné od 1.9.2013 do 16.12.2014 súd vyčíslil z dôvodu zvýšenia výživného a činí celkove 480 eur (za 16 mesiacov po 30 eur).

Na zaplatenie zaostalého výživného súd povolil podľa § 160 ods. 1 O.s.p. splátky po 10 eur mesačne, keď žalovaný nie je schopný vzhľadom na jeho zárobkové pomery a výšku bežného výživného pre obidve deti, zaostalé výživné pre žalobcu zaplatiť naraz. Výšku splátok a podmienky zročnosti súd určil vo výroku rozsudku.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Súd rozhodol vzhľadom na čiastočný procesný úspech účastníkov, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní, od dňa jeho doručenia, na Okresnom súde Levice, v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní má byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, ktorej veci sa týka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha, musí byť podpísané a datované.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.